

המגזין, מעריב

25.4.2007

תערוכה/ יניב יהודה אייגר

הזיות שחבל לפספס

הפסל אלי גור אריה, גלריה רוזנפלד, דיזנגוף 147 תל אביב, עד-12/5

אתם יכולים ללכת לחפש. מבחינתי תתחילו עכשיו, תהפכו כל אבן, תמשיכו עד אשר מסקנות ועדת וינוגרד יירדו מן השמים – עדיין, חבל לכם על הזמן. לא תמצאו בישראל אף אמן שאפילו מתקרב, ולו בפרומיל, ליכולות הביצוע הוירטואוזיות האלה של הפסל הפנומנלי אלי גור אריה (יליד 1967).

למעשה העבודות שלו עשויות לפעמים טוב עד כדי כך, שפשוט בא לך להלביש להן איזו אחת טובה עם החלק החיצוני של הנעל, רק כדי להוציא אותן מהשלמות השלווה והקוליות הזאת שבה הן שקועות: בלי השוונצים שנשארים בדרך כלל סביב הקצוות, בלי פגמים גסים כלשהם שאפשר יהיה להשחיו עליהם אחר כך את הביקורות, בלי שום דבר עקום-שלא-במתכוון או מגומגם-כהוא זה לרפואה, ובלועזית: מקצוענות לשמה.

כך היו פני הדברים בחמש התערוכות הקודמות שקיים (הראשונה שבהן ב-1988), והם תקפים לא פחות גם ב"אפרוזידיאק-עושר העמים", התערוכה הנוכחית שלו שהיא מעין קוקטייל חזותי הזייתי ועז במיוחד מבית מדרשו. במרכיבים: דיונונים ורדרדים, תותים, רכיכות, צדפות, גרגירי פטל, איברי מין, עצמות אגן, קיפודי ים, חלקי גוף קטומים, בווערים ומעוותים, אורז, אורגניזמים משונים ועוד ועוד. מיני אלמנטים אקזוטיים וביזאריים, המשלבים בין שפע השפעות של סוריאליזם, פופ, קיטש, מנגה, סייבר והיפר ריאליזם.

עד כמה שזה נשמע כבד ומבורדק, בגלריה רוזנפלד הפכו את העסק לפשוט למדי. סטרילי מאד, אוורירי לחלוטין ומהודק לחלוטין: את המוני הפרטים מכילות בסך הכול עשר יצירות בגדלים משתנים, לא בהכרח גדולים, שכולן נוכחים מוטיבים המצויים אצל ענפי המיתוג, הפרסום והשיווק. למשל "אנדרומדה Rock" המיצב המרכזי של התערוכה, שנראה תחילה כביתן מכירות תדמיתי לכל דבר. ביתן שמציע למכירה, על מצע צדפה גדולה, יצור מימי שנמשה מן המצולות (עם המוני זרועות שיוצאות מתוך נקב דמוי פות), לצד טבעות יהלומים וידיים קטועות. התוצר הסופי הוא כאמור סוג מסויט של מוטציה, של מוצרים ותבשילים משונים שכמו נרקחו ונשלחו מהמזרח הרחוק אל מסעדות הגורמה והבוטיקים המלוקקים של מנהטן, לא לפני שעשו עצירה קצרה להתרעננות בצ'רנוביל. אלא שכל זה רק בא בעצם לחדד את מה שבאמת מפתיע ואנומלי בכל הסיפור: גור אריה, עם כל כושר ההבעה שלו, ואחרי מספיק שנות התבשלות בביצה במקומית, טרם הפך למוצר יצוא ישראלי מבוקש בחו"ל. אולי כי הוא עצמו לא ניחן באותן האיכויות המסחריות שנוכחות ביצירות שלו.